

Odbor za državnu službu

Službenika koji je raspoređen na radno mjesto na kojem su se u međuvremenu izmijenili uvjeti u pogledu potrebne struke, bez ustrojstvenih promjena ne može se staviti na raspolaganje.

Rješenje kl. UP/II-112-07/07-01/348, ur. br. 566-01/1-06-3 od 18. listopada 2007.

Žalba je izjavljena na rješenje tijela prvog stupnja kojim se utvrđuje da je državni službenik XY, ing. građevinarstva, s ukupno 22 godine, 1 mjesec i 27 dana radnog staža, ostao neraspoređen dana 31. ožujka 2007. jer po izmijenjenom Pravilniku o unutarnjem redu nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti te se stavlja na raspolaganje Vladi Republike Hrvatske s danom 10. travnja 2007. uz otkazni rok od mjesec dana i dva tjedna koji ne teče do 23. svibnja 2007. do kada koristi godišnji odmor, a istekom kojeg otkaznog roka prestaje mu državna služba.

Protiv navedenog rješenja u pravodobno podnesenoj žalbi podnositelj žalbe u bitnome navodi kako je stavljen na raspolaganje zbog navodne izmjene Pravilnika o unutarnjem redu od 21. ožujka 2007., dodajući da pored njegova postoji još slobodnih radnih mjesta za koja ispunjava uvjete, a da je svoje poslove uredno obavljao jer mu nijedno rješenje u drugom stupnju nije poništeno. Predlaže da se pobijano rješenje poništi.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je Pravilnik o unutarnjem redu Ureda državne uprave u ... od 22. travnja 2002. izmijenjen 21. ožujka 2007. donošenjem Izmjena i dopuna od 21. ožujka 2007., po prethodnoj suglasnosti Središnjeg državnog ureda za upravu, te su tim izmjenama promijenjeni stručni uvjeti za pojedina radna mjesta u tom tijelu državne uprave, konkretno za mjesto višeg upravnog referenta za obnovu i razvitak, tako da službenik koji je dotada radio na tom radnom mjestu ne ispunjava

uvjete za raspored u pogledu struke i konstatira se da je na dan 21. ožujka 2007. ostao neraspoređen, pa, dalje, kako ne ispunjava uvjete za raspored ni na druga radna mjesta, stavlja se na raspolaganje Vladi, pozivajući se pritom na odredbe članka 127. Zakona o državnim službenicima (ZDS).

Čl. 127/2. ZDS određuje: ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice, pojedina radna mjesta ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete, a ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje.

Nesporno je da mjesto višeg upravnog referenta za obnovu i razvitak nije ukinuto, niti je smanjen broj izvršitelja, već su samo izmijenjeni uvjeti u pogledu struke, pa se stoga ne mogu primijeniti prethodno citirane odredbe.

Napominje se kako prema odredbi čl. 150. ZDS državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu tog zakona nastavljaju raditi na svojim dotadašnjim mjestima te zadržavaju plaće i druga prava prema dotadašnjim rješenjima do donošenja rješenja o rasporedu na radna mjesta u skladu s propisima o unutarnjem ustrojstvu i unutarnjem redu usklađenih s odredbama istog zakona. Navedena odredba regulira stanje do donošenja pravilnika usklađenih sa standardnim mjerilima klasifikacije radnih mjesta za sva državna tijela, prema odredbama čl. 74. i 75. ZDS, te nakon toga predstoji raspored svih službenika na radna mjesta sukladno čl. 127/1. Zakona.

Prestanak državne službe nastupa po sili posebnog zakona zbog uvjetne osude za kazneno djelo unatoč odredbi čl. 84. st. 3. KZ po kojoj pravne posljedice osude mogu nastupiti samo ako je počinitelj kaznenog djela počinjenog s namjerom osuđen na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, a nije primijenjena uvjetna osuda.

Rješenje kl. UP/II-112-07/07-01/18, ur. br. 566-01/1-06-3 od 20. ožujka 2007.

Pobijanim rješenjem tijela prvog stupnja, поближе označenim u dispozitivu ovog rješenja, XY, policijskom službeniku Policijske uprave ..., Policijske

postaje ..., prestaje po sili zakona državna služba s danom 28. prosinca 2006. Protiv navedenog rješenja XY je pravodobno podnio žalbu u kojoj u bitnome navodi kako je pobijano rješenje nezakonito jer je mjera prestanka radnog odnosa po sili zakona po pravnoj prirodi pravna posljedica osude koja, sukladno čl. 84/3. Kaznenog zakona, može nastupiti samo ako je počinitelj kaznenog djela počinjenog s namjerom osuđen na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godinu, a nije primijenjena uvjetna osuda. Dodaje da je protiv njega zbog istog djela već vođen i disciplinski postupak u kojem je kažnjen novčanom kaznom, kao i da je bio suspendiran tijekom disciplinskog postupka, ali da je nakon izricanja novčane kazne vraćen na posao. Smatra da je u suprotnosti s općim pravnim načelima da se za isto djelo vode dva različita postupka i izriču različite sankcije.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da je prvostupanijsko tijelo donijelo rješenje o prestanku državne službe po sili zakona s danom 28. prosinca 2006. nakon saznanja o pravomoćnosti osuđujuće presude u kaznenom postupku za djelo koje se goni po službenoj dužnosti. U obrazloženju odluke prvostupanijsko tijelo poziva se na odredbu čl. 124. t. 3. Zakona o policiji koji se kao poseban zakon primjenjuje na policijske službenike (NN 129/00). Citiranom odredbom propisano je da policijskom službeniku uz slučajeve prestanka službe utvrđene propisima o državnim službenicima državna služba po sili zakona prestaje kad je osuđen za kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, osim za kaznena djela koja se odnose na sigurnost prometa, s danom pravomoćnosti presude.

Nadalje, zbog istog činjeničnog supstrata protiv imenovanog policijskog službenika vođen je disciplinski postupak u kojem mu je konačnom odlukom izrečena novčana kazna.

Međutim, sukladno članku 96/2. ZDS, kaznena odgovornost ne isključuje odgovornost za povredu službene dužnosti ako djelo koje je predmet kaznenog postupka ujedno predstavlja i povredu službene dužnosti. Stoga je moguće da ista osoba za isto djelo bude kažnjena u stegovnom i u kaznenom postupku.

Odredba čl. 84/2. Kaznenog zakona (NN 110/97, 27/98 – ispr., 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – Odluka USRH, 105/04, 84/05 – ispr., 71/06) taksativno navodi pravne posljedice osude za kaznena djela za koja se mogu propisati prestanak radnog odnosa, prestanak obavljanja određenih poslova u državnim tijelima ili zabrana preuzimanja takvih poslova, gubitak vojnog čina i oduzimanje državnih odličja ili priznanja, dok st. 3. istog članka određuje da pravne posljedice osude mogu nastupiti samo u slučaju ako je počinitelj kaznenog djela počinjenog s namjerom

osuđen na kaznu zatvora u trajanju od najmanje jedne godine, a nije primijenjena uvjetna osuda i po kojoj podnositelju žalbe ne bi prestala državna služba jer je uvjetno osuđen.

Slijedom navedenog, proizlazi da su u koliziji citirane odredbe Kaznenog zakona s odredbama ZDS-a i Zakona o policiji. Prema načelu *lex primaria derogat legi subsidiariae*, odnosno primarni zakon derogira zamjenski, u području radnih odnosa državnih službenika primarni zakon je ZDS, a za policijske službenike Zakon o policiji, stoga odredba o pravnim posljedicama osude za kazneno djelo iz kaznenog zakonodavstva ima podredni karakter u području radnopravnog statusa državnih službenika.

Državnog službenika ne može se premjestiti na mjesto niže složenosti do konačnosti godišnje nezadovoljavajuće ocjene.

Rješenje kl. UP/II-112-07/08-01/986, ur. br. 566-01/1-09-3 od 20. siječnja 2009.

Rješenjem se viša sudska savjetnica u ... premješta na mjesto sudske savjetnice počevši od 1. ožujka 2008.

Protiv pobijanog rješenja žaliteljica je pravodobno uložila žalbu iz svih žalbenih razloga, u kojoj u bitnome navodi kako rješenja o ocjeni rada nisu konačna pa je preuranjeno donošenje rješenja o premještaju, kao i da se prema ZDS-u državni službenik koji je ocijenjen nezadovoljavajućom ocjenom može premjestiti na mjesto niže složenosti tek nakon što mu je ponuđeno stručno usavršavanje.

U činjeničnom dijelu obrazloženja pobijanog rješenja navodi se kako je XY, viša sudska savjetnica u ..., premještena na radno mjesto sudske savjetnice jer je dvije godine uzastopce ocijenjena ocjenom »ne zadovoljava«. Iz raspoloživog spisa predmeta proizlazi da je čelnik sudbenog tijela donio za državnu službenicu negativnu ocjenu rada za 2006. rješenjem 3. svibnja 2007., koje joj je zbog pogreške u dostavi uručeno tek 29. veljače 2008. Na navedeno rješenje imenovana je uložila žalbu. Nadalje, rješenjem od 28. veljače 2008., dostavljenim podnositeljici žalbe 29. veljače 2008., ona je i za rad tijekom 2007. ocijenjena nezadovoljavajućom ocjenom, na koju je uložila žalbu.

Odredbom članka 88/1. ZDS propisano je kako se državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom »ne zadovoljava« upućuje na dodatno stručno

osposobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto, iz čega slijedi da je izbor alternative ostavljen čelniku tijela u okviru diskrecijske ocjene. Stoga nije osnovan žalbeni razlog kako se službenik koji je ocijenjen nezadovoljavajućom ocjenom rada može premjestiti tek nakon što mu je ponuđeno dodatno stručno osposobljavanje.

Međutim, kako su rješenja o ocjeni državnog službenika upravni akti, što proizlazi iz čl. 86. t. 4. ZDS u svezi s čl. 63/1 i 63/3. tog zakona, prvostupanjsko rješenje postaje izvršno dostavom stranci rješenja samo u slučaju ako žalba ne odgađa izvršenje rješenja ili nije dopuštena, dok u ostalim slučajevima postaje izvršno dostavom drugostupanjskog rješenja kojim je izmijenjeno prvostupanjsko rješenje ili kojim se žalba odbija ili odbacuje, sukladno čl. 270. Zakona o općem upravnom postupku (NN 53/91 i 103/96).

Budući da u konkretnom slučaju nijedna od ocjena »ne zadovoljava« dodi-
jeljena državnoj službenici nije konačna, osnovan je žalbeni navod kako nije moglo biti doneseno rješenje o premještaju na poslove niže složenosti zbog negativne ocjene rada jer u vrijeme donošenja pobijanog rješenja nisu nastale činjenice uz koje se vezuje premještaj.

Prema tome, kako iz obrazloženja pobijanog rješenje te dostavljenog spisa predmeta ne proizlaze drugi razlozi zbog kojih bi premještaj bio osnovan na zakonu, a iz utvrđenih činjenica izveden je pogrešan zaključak u pogledu činjeničnog stanja na koje je pogrešno primijenjen pravni propis, trebalo je osporeno rješenje poništiti u skladu s odredbom čl. 243. Zakona o općem upravnom postupku, pa je riješeno kao u izreci.

Službenik kojemu je uvažena tužba u upravnom sporu u postupku stavljanja na raspolaganje, koje je prethodilo prestanku državne službe, ne može se vratiti u državnu službu jer se na rješenje o prestanku državne službe nije koristio pravnim lijekovima.

Rješenje kl. UP/II-112-07/06-01/757, ur. br. 566-01/1-07-3 od 22. siječnja 2007.

Pobijanim rješenjem tijela prvog stupnja odbijeni su zahtjevi stranke za donošenjem rješenja o vraćanju na rad te isplatu neisplaćenih plaća, podneseni u povodu odluke Upravnog suda od 5. travnja 2006. Označenom

presudom poništeno je rješenje Ministarstva ... od 28. studenoga 2005. i rješenje istog tijela od 30. studenoga 1992., u kojima je odlučeno o raspolaganju i prigovoru na odluku o raspolaganju službenika XY.

Protiv prvostupanjskog rješenja podnositelj žalbe pravodobno je putem opunomoćenika podnio žalbu u kojoj u bitnome navodi da je Upravni sud poništio odluke o njegovu stavljanju na raspolaganje, kao i da je Ministarstvo još nakon presude Upravnog suda od 13. srpnja 2005. trebalo postupiti po obrazloženju odluke i ocijeniti opravdanost stavljanja na raspolaganje, a s tim u svezi i prestanak radnog odnosa, pa slijedom toga, s obzirom na to da je navedena odluka o raspolaganju prethodno pitanje u postupku prestanka radnog odnosa, nema ni zakonite osnove za prestanak državne službe. Stoga smatra da takvo nezakonito rješenje nije ni konačno a ni pravomoćno. U drugom dijelu žalbe traži da mu se isplate zaostale plaće.

Predlaže da se pobijano rješenje poništi i da se poništi rješenje o prestanku državne službe te da se žalitelja vrati u službu s isplatom zaostalih plaća.

Žalba nije osnovana, ali je pobijanim rješenjem dijelom odlučeno o stvari koja nije predmetom upravnog postupka, zbog čega se taj dio izreke oglašava ništavim.

Naime, prema podacima u spisu, a i prema navodima obrazloženja pobijanog rješenja, tijelo koje je rješavalo u prvom stupnju zahtjev za donošenjem rješenja o vraćanju na rad žalitelja odbilo je s obrazloženjem da je žalitelju konačnim i pravomoćnim rješenjem Ministarstva ... od 30. siječnja 1993. prestao radni odnos pri Ministarstvu.

Uvidom u dostavljeni spis proizlazi da je Upravni sud poništio rješenje o raspolaganju, kao i rješenje kojim je odbijen prigovor na rješenje o raspolaganju odlukom od 5. travnja 2006., ali i da je, nakon što mu je od Općinskog suda u Zagrebu ustupljen zahtjev za sudskom zaštitom prava iz radnog odnosa, donio odluku 13. srpnja 2005. kojom poništava rješenje Ministarstva ... od 25. siječnja 1993., kojim se odbija udovoljiti zahtjevu za zaštitom prava.

Nesporno je da je žalitelju prestao radni odnos po čl. 383.a Zakona o upravi (NN 53a/91 i dr.) protekom roka raspolaganja, međutim u činjeničnoj situaciji kad se žalitelj nije u upravnom postupku koristio redovnim pravnim lijekom protiv odluke o prestanku radnog odnosa, navedeno rješenje je postalo konačno, pravomoćno i izvršno, bez obzira na to što je kasnijim odlukama Upravnog suda poništeno rješenje o raspolaganju.

Slijedom navedenog, tijelo koje je rješavalo u prvom stupnju donosi rješenje o vraćanju u službu tek kad nadležno sudbeno tijelo poništi od-

luku o prestanku radnog odnosa, a kako u konkretnom slučaju egzistira pravomoćno rješenje o prestanku državne službe od 30. siječnja 1993., koje do dana donošenja prvostupanjskog, a i ovog rješenja nije poništeno, pravilno je postupilo Ministarstvo ... kad je zahtjev odbilo, pa je u skladu s odredbom čl. 240. Zakona o općem upravnom postupku, odlučeno kao u t. 1. izreke rješenja.

Zahtjev pak za isplatom neisplaćenih plaća predstavlja obveznopravni zahtjev, a ne upravnu stvar, za ostvarenje kojeg je, ako postoji prijepor, stvarno nadležan općinski sud sukladno odredbi čl. 18/2, u svezi s čl. 3/2. Zakona o sudovima (NN 150/05), pa je, na temelju čl. 267/1. t. 1. u svezi s čl. 241/1. Zakona o općem upravnom postupku, odlučeno kao u točki 2. izreke rješenja.

Žalba je odbijena, a prvostupanjsko rješenje djelomično izmijenjeno u izvršenju sudske odluke vraćanja na rad. Naime, prvostupanjsko tijelo je zbog pravne i stvarne nemogućnosti rasporeda službenice na radno mjesto na kojem je prije radila, budući da je u međuvremenu ukinuto, rasporedilo žaliteljicu na slično radno mjesto za koje ispunjava uvjete.

Rješenje kl. UP/II-112-07/06-01/19, ur. br. 566-01/2-06-4 od 4. svibnja 2006.

Pobijanim rješenjem tijela prvog stupnja, u postupku po ovršnoj sudskoj odluci Općinskog suda u ... od 11. veljače 2005., XY iz P. vraćena je u državnu službu u državnu upravu i raspoređena u Područni ured ...

Protiv navedenog rješenja pod gornjim brojem pravodobno je putem svoje opunomoćenice A. B., odvjetnice iz P., podnijela žalbu u kojoj u bitnom navodi da je vraćena u državnu službu, ali na radno mjesto u Ispostavu B., a ne u Ispostavu D., koju je obvezu državno tijelo trebalo ispuniti sukladno pravomoćnoj i ovršnoj sudskoj presudi. Dodaje, ako nije bilo moguće u potpunosti izvršiti navedenu sudsku odluku, iz razloga što radno mjesto njezine stručne spreme i iskustva nije predviđeno u ispostavi u kojoj je prije radila, smatra da je trebala biti stavljena na raspolaganje Vladi. Predlaže da se pobijano rješenje poništi i vrati prvostupanjskom tijelu na ponovno odlučivanje, a podredno da se preinači u smislu žalbenih navoda.

Prema podacima u spisu, ali i prema obrazloženju pobijanog rješenja, žaliteljica je vraćena u državnu upravu ... i istodobno, zbog nemogućnosti rasporeda na dotadašnje radno mjesto, raspoređena je na radno mjesto više stručne referentice za geodetske poslove u Područni ured za ... B., Odjel ... Međutim, kako je u rješenju o rasporedu potrebno odrediti i datum početka rada sukladno čl. 52/5. ZDS, tim rješenjem u tom je dijelu izmijenjena t. 1. pobijanog rješenja.

Ovo tijelo drugog stupnja u potpunosti prihvaća činjenične navode i pravne razloge iz pobijanog rješenja u odnosu na vraćanje i raspoređivanje na radno mjesto žaliteljice, jer su se za donošenje takve odluke stekli uvjeti iz čl. 127/2. ZDS, kojim je propisano da se, kad se ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice državnog tijela, pojedina radna mjesta ili se smanjuje potreban broj izvršitelja, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju raspoređuju na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete. U situaciji kada je radno mjesto u Ispostavi D. na kojem je prije radila tužiteljica ukinuto, jer su Pravilnikom o unutarnjem redu državne uprave ... od 2. studenoga 2004. u Ispostavi ..., Odsjeku za D., utvrđena tri radna mjesta za koja je uvjet visoka stručna sprema i četiri radna mjesta srednje stručne sprema, dočim radno mjesto kod kojeg je uvjet viša stručna sprema, a koju ima žaliteljica, nije predviđeno, pa zato nije bilo moguće vratiti žaliteljicu na prijašnje radno mjesto, prvostupanjsko tijelo pravilno je primijenilo materijalno pravo kad je žaliteljicu vratilo u državnu službu i istodobno rasporedilo na radno mjesto pri Područnom uredu za katastar B., koje odgovara stručnoj spremi i radnom iskustvu žaliteljice.

Neosnovan je navod žaliteljice kako ju je trebalo staviti na raspolaganje Vladi jer je ta mjera predviđena za slučaj ako unutar tijela državne uprave u kojem je radio službenik kojeg je radno mjesto ukinuto nema nijednog slobodnog radnog mjesta koje odgovara njegovoj stručnoj spremi i radnom iskustvu, slijedom čega je razvidno da u ovom postupku ta mjera nije mogla biti primijenjena.

*Priredila Stanka Vučica**

* Stanka Vučica, Odbor za državnu službu (Civil Service Commission, Republic of Croatia)